Ч. 171. Второк 15 (2) липня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи внутрішні. — З угорского сойму. — Положене в Персиї.

З Будапешту доносять приватно, що порозуміне австрийского і угорского правительства що до підвисшеня континґенту мяса з балканьских країв є близьке. Натомість мають бути ріжниці в поглядах що до дозволу на довіз арґентиньского мяса. Угорщина жадає за то значних уступок, на які австрийске правительство не хоче згодити ся.

Ческий намістник ки. Тут конферував в послідних днях з перебуваючими в Празі політиками ческих і німецких таборів для піднятя на ново угодових переговорів. В Празі гадають, що намістник має вже зібраний цілий угодовий материял. Зачувати також, що угодові переговори розпічнуть ся у вересни, а від ходу тих переговорів буде зависіти, чи намістник зробить правительству предложене скликаня ческого сойму, по чім прийшло би також скликане народно-політичної комісиї, котра сейчас забралась би до точного обговореня угодового материялу.

Спільний міністер скарбу бар. Буриян був в суботу на авдиенциї у Цісаря від години 11 до 12½ з полудня. Здав справу з своєї діяльности і з своєї інспекцийної подорожи до Босни і Герцеґовини. Монарх запросив відтак міністра на снідане до цісарскої віллї.

На засіданю угорского сойму в пятницю п. Дірфи з партиї Юшта заповів, що внесе запит в справі поголосок о минимій димісиї міністра війни бар. Шенайхом. По кількох поіменних голосованях приступлено до дальшої дискусиї над войсковим предложенем. Промовляв п. Ферстер з партиї Кошута. Наради перервано і предсідатель предложив, щоби дальше засідане відбуло ся в суботу. В тій справі забрав голос п. ґр. Батияни з партиї Юшта і почав мотивувати своє внесене. Підніс, що як будапештеньске так і віденьске дневникарство і то не тільки опозицийне, але і близько правительства стояче розписує ся широко про те, що міністер війни бар. Шенайх або подав ся вже до димісиї або небавком подасть ся. Стверджує дальше, що ся димісия не є наслідком лихого стану здоровля міністра, але наслідком конфлїкту межи ним а шефом ґенерального штабу. В той спір вмішав ся також шеф войскової канцеляриї наслідника престола.

З сеї причини втягнено в ту аферу також наслідника престола, против якого виступили опозицийні дневники. Ходить отже про поважну кризу. Положене утрудняє ще се, що тепер в тім парляменті ведуть ся наради над войсковим предложенем. Є зовсім оправдане, що угорске правительство після угодових законів боронить в угорскім парляменті войскового закона, але запитати треба, чи теперішний час є відповідний до нарад над войсковим предложенем супроти того, що має наступити зміна в начальнім проводі міністра війни.

Предсідатель перериває бесідникови і взиває его, щоби обмежив ся до умотивованя свого внесеня.

П. Батияни твердить, що все то, що говорить, є власне конечне до умотивованя внесеня, яке хоче поставити. Питає дальше, чи особа наслідника теперішного міністра війни буде назначена за згодою угорского правительства і чи новий міністер буде годити ся з сим войсковим предложенем над яким ведуть наради, чи може поробить в нїй які зміни. Тому вносить бесідник, щоби дальші наради над войсковим предложенем, відложити до часу полагодженя кризи в міністерстві війни.

Предсідатель кабінету ґр. Кін-Гедерварі противить ся сему внесеню. Хоч високо цінить дневникарство, то однак не можна уважати донесень дневників за достовірні події. Коли би так було, як зазначив попередний бесідник, то міністер мусить заявити, що за угорский начерк закона в угорскім парляменті відповідає правительство. (Оплески на правиці, протести на лївиці). Внесене предсідателя палати принято значною більшостию.

Побідний похід б. шаха перского Могамед Алїого, котрого войска займили були вже міс-

---

11)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

Док Альберта разом з доком Вікторий, то найбільший, найінтереснїйший і найбільше так сказати би всесьвітний зі всіх льондоньских доків. Тут ми вже поза границями міста і з двірця Сіті треба їхати зелїзницею доброї пів години. Зато їдемо тої пів години в зовсім чужий нам сьвіт, як колиб ми їхали двайцять годин де на якій цїлечвині. Вже на малих двірцях на сій зелїзници видимо оголошеня виписані по гіндостаньски і арабским письмом, щоби залога могла їх розуміти. Чим близше до доків, тим більше впадають нам в очи якісь чужі люди в дивній поші.

Перед нами виднїє ся док Альберта, величезна водойма, так велика, що мусимо їти краєм ві доброї пів години а з доком Вікторий коло него він два рази так великий як старий західно-індийский док. Тут стоїть корабель коло корабля, один величезний пароплав коло другого, найбільші судна, які ввагалї можуть запливти до льондоньскої пристані. В сїм доку панує безнастанний гамір, горячкова робота, безнастанне кручене кранами; поїзди зелїзничі з набором вічно тут заїзджають. Побіч здоровенних Анґлїйців та нервових Американців роблять многі індийскі топники і моряки своїми малими постатями і делїкатним тілом досить прикре враженє. Але було би хибно легковажити собі силу їх тїла. Чи то при виладовуваню, чи серед страшенної спеки на Червонім мори, коли они стоять коло своїх огнищ і там грань розгортають, можна пізнати, що они значать.

Множество товарів, які люди приходять і роди їх опакованя годї поминути. Нема такої сторони сьвіта, котра би не посилала сюди свою данину. Тут бачимо пароплави, що привозять бавовну із західної Індиї і Нового Орлеану а також і пароплави побудовані умисно лиш для перевозу нафти. Спотикаємо ся на якихсь матах з червоними хіньскими буквами, в них знаходять ся скрині з чаєм; тут лежать на купі кожі з антильопи привезені з Капштадту, там величезні маси овочів з Квінслєнду.

Особливо інтересний єсть той кут межи обома доками, де причалюють кораблї „товариства Нової Зеляндиї", що привозять *мороженемясо*. Перед входом до доку Альберта, коли мають надійти кораблї, вистоюють цілими годинами громади різників і купців з міста, що забирають товар. На тимчасовий переховок мяса єсть цілий ряд великих мурованих домів; на шинах межи ними стоять десятки ваґонів з написию: Віз холодільний. Морожене мясо". Они вивозять мясо на инші двірцї зелїзничі в Льондонї або на провінцию. Тимчасом величезний чорний пароплав з якоюсь чудернацкою новозеляндскою назвою, що стоїть коло причалї виладовує одну замерзлу чвертку волового мяса за другою, одну вівцю за другою. З лоскотом паде тверде як камінь масо на докові плити і єго заносять безпосередно на інспекцию.

Перед великим столом або коли погода, то таки на дворі стоїть в довгій сїрій кітлї і в службовій шапцї коронний оглядач мяса. Він розрізує своїм ножем тонке полотно, в якім завинена кожда штука, оглядає мясо старанно і сказавши коротко let it go (лет іт ґо — нехай іде!) забирає ся до другої штуки. Так оглядає ся сотки і тисячі штук мороженого мяса на день, різницкі челядники забирають чимскорше одобрений товар, кладуть на ваґони і довгими поїздами везуть до міста. В 1882 р. прийшов перший раз пароход того товариства „Матура" з набором баранячого мяса з Нової Зеляндиї до Анґлїї і привіз 150 тон. Мясо то треба було різати і прилагоджувати на кораблї, бо тоді в краю не було ще иньких средств до того. Нинї висилає Нова Зеляндия лиш сама одна що року чотири міліони різаних овець і ягнят та 200.000 чверток волового мяса до Анґлїї. На оглядане свого мяса видає лиш сама новозеляндска держава річно 12.000 фунтів штерлїнґів (288.000 К) і можна бути певним, що оглядане відбуває ся совістно і старанно, бо в Льондонї ще не було доси чути,

ц евости положені о 4 дни дороги від Тегерану, спинив ся і хто знае, чи шах так легко побідить, як спершу здавало ся. Іменно, як доносять нинішні телеґрами, під Фірузку заступили войскам шаха веденим его ґенералом Решідомес Сальтанес стоячі по стороні правительства полчища племени Бахтіярів. Бахтіяри розбили войска шаха, а сам Рапід ес Салтанес ранений дістав ся до неволї.

Як дальше доносять, рішаюча борба між правительственними войсками а армією б. шаха буде зведена мабуть в найблизших днях. Правительственне войско в силї 15.000 людий вийшло вже з Тегерану против войск Магомеда Алїого. Головною цїлию правительственного войска є недопустити диких орд б. шаха до Тегерану, бо то могло би викликати інтервенцию чужих держав для охорони своїх горожан.

Новинки.

Львів, 14 серпня 1911.

— **Іменованя.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував заступника учителя в женьскій учительскій семинариї в Перемишли дра Петра Грабика головним учителем в тім заведеню. — П. Міністер рільництва іменував старшого ветеринаря пов. Йос. Калковского ветеринарийним інспектором в Намістництві у Львові.

— **Вписи** до приготовляючої і першої кляси ліцея Руского Інститута для дївчат в Перемишли відбудуть ся 1, 2 і 4 вересня. Вступний іспит 5 вересня по полудни. Рік шкільний розпічне ся 6 вересня Богослуженем, на яке всї мають явити ся. Нові учениці мають предложити метрику. Коли зголосить ся дотичне число, отворить ся ґімназияльний курс. — Дирекция.

— **З зелїзниці.** Пристанок „Кульчиці" положений на шляху зелїзничім Хирів - Стрий, межи стациями Самбір і Дубляни-Кранцберґ в кільометрі 38·437 отвирає ся з днем 1 вересня с. р. для руху особового і пакункового. — Білети їзди буде видавати ся в пристанку, де також відбувати ся буде експедиция пакунків. Часи від'їзду поїздів, котрі там будуть задержувати ся, суть заподані в дотичних оповіщенях.

— **Дрібні вісти.** В Батятичах, каменицкого повіта, украдено сими днями в ночи каштановату клач і червоного коня. — Служачому нотаря п. Нартовского Дм. Сусьови, украдено в будинку гал. каси щадничої 1000 К. — На крадежи 220 карт з видами придержано в пятницю в „Сокільскім базарі" у Львові Ан. Куриляківну. — Львівска полїция арештувала двох 14 - лїтних хлопців Петра Денеса і Стан. Слету за крадіж 370 К на шкоду селянина Лавр. Кармелити з Конопниці. — Місточко Люзера в Тироли погоріло сими днями. З 135 домів того місточка згоріло звиж 100. — Вчера розпочав ся злет всїх хорватских „Соколів" в Загребі. На злет приїхало 1300 ческих Соколів, 440 болгарских, 60 польских і делеґация руских „Соколів" зложена з 10 членів. Хорватских і сербских Соколів з'їхало ся кілька тисяч. — Столяр Уляновский вертаючи в пятницю в ночи до дому підпитий, розпочав на улици суперечку зі шлюсаром Панкевичем. Панкевич відтрутив его від себе з такою силою, що Уляновский упав на камінний хідник і розбив собі голову. Поготівля ратункова відвезла Уляновского до шпитала.

— **Печенє бараболь на подї.** При улици Сапіжиньскій в Станиславові дїти п. Р. удали ся на під дому і розпалили огонь, щоби печи бараболї. По якімсь часї батько, шукаючи за дїтьми, удав ся на під і отворивши двері побачив серед гризучого дому неживі дїти. З трудом витягнув їх на сьвіжий воздух і тут они прийшли до сьвідомости. Дім не згорів лише тому, що дїти розпалили вогкі тріски.

— **Зміни в розміщеню кавалєриї.** „Die Zeit" доносить, що в 1912 р. наступить значнїйша дисльокация полків кавалєриї. Дотикає она 12 полків, з того 15-ий полк драґонів, що стоїть гарнізоном у Вінер-Найштадтї, перейде до Жовкви або до Львова; полк уланів ч. 4, тепер в Жовкві, перейде до Вінер-Найштату і полк гузарів ч. 11, що стоїть залогою на Угорщині в Штайнманґері, перейде до Галичини, правдоподібно до Янова або Городка; полк драґонів ч. 7 перейде до Галичини, правдоподібно до Станиславова. При тім полку служить архикнязь Кароль Франц Йосиф, тепер в ранзї ротмайстра, що в осени буде авансувати на майора. Полк драґонів ч. 14, що стоїть в Станиславові, піде до міста Брандиса в Чехії; полк гузарів ч. 3, що стоїть в Городку і Яворові, піде до Еденбурґа на Угорщині. Правдоподібно також і полк гузарів ч. 13, що стоїть в Ланьцутї, буде перенесений. Згадана віденьска часопись додає до тої звістки таку замітку: За дисльокацию полків кавалєриї промовляють насамперед взгляди войскового образованя, пізнаня відмінних відносин терену, а притім було би несправедливим полишати поодинокі полки кавалєриї цїлі роки в підрядних місцевостях а инші полки в центрі держави.

— **Наука німецкої мови** в угорских учительских семинариях. Угорский міністер просьвіти ґр. Іван Зічі видав тепер розпорядженє, яким запорядив, щоби від 1 вересня с. р. в угорских мужеских і жіночих семинариях учено німецкої мови як обовязкового предмету. Цїлию сеї науки має бути, як виходить з розпорядженя основне вивченє німецкої мови. Учитель має від першої години науки говорити з учениками лише по німецки та уважати, щоби підчас науки і ученики послугували ся лише німецкою мовою. Головною причиною сего було те, щоби угорскі учителї могли користати з богатої німецкої педаґоґічної лїтератури, а також і те, що учителї і учительки, коли будуть мати основне знанє німецкої мови, будуть могти доповняти свої студиї в висших наукових заведенях і курсах в Австриї та Німеччинї.

— **Убийство задля рабунку і самоубийство убийника.** Ще не зовсїм прошуміла страшна вість о убитю сторожа Беняша, ще не зловлено убийника, як вже потрясла жителями Львова до глубини вість о новім убийстві, в своїх мотивах і обставинах, ще страшнїйшім і сумнїйшім як попередне. При ул. Личаківскій ч. 29 мешкала Анна Куриловичева, вдовиця по помершім перед килькома тижднями учителю бляхарства в заведеню ґр. Скарбка для сиріт в Дроговижи. В четвер зайшов до неї Іван Шефер, котрого матїр мешкає в Дроговижи і була приятелькою Куриловичевої, та просив, щоби она его переночувала. Куриловичева з першу не хотїла того зробити, бо мала в суботу випроваджувати ся і мала вже річи попаковані а відтак і бояла ся приймати на ніч чоловіка, котрого не знала, бо сина своєї приятельки знала ще лиш маленькою дитиною. Коли в четвер по полудни ходила зі своєю приятелькою Вавжецкою і Шефером на кладовище на гріб свого мужа, дала ся там почути, що хотїла би казати вимурувати гріб для небіжчика чоловіка. Вернувши домів, коли Шефер таки впрошував ся на ніч, кажучи, що не може у свояків переночувати, бо з ними посварив ся, Куриловичева остаточно приймила его,

---

що з Нової Зеляндиї наспіло зіпсоване мясо. Запровіянтовуванє найбільшого міста на сьвіті державою, що віддалена 30 днів дороги і лежить на другім кінци сьвіта, треба уважати за сповненє тих байок, які могла видумати лиш буйна уява такого писателя - поета, яким був Жіль Верн. В виду того насуває ся мимоволї кождому мислячому на думку питанє: Якої фльоти буде колись Велика Британія потребувати у війні з заграничним ворогом, щоби забезпечити собі довіз мяса, без котрого нинї Льондон не міг би й одного місяця вижити?!

Але тота пристань не завсїгди приносить лиш то, що добре і пожиточне. Часом приносить і таке, чого би не бажало ся, має, бачите, як і вся людска культура свою добру і злу сторону. Коли видїти тих многих Індів та инших людий з востока, той бруд, без якого не обійде ся ніяка їх робота і коли знати їх житє на кораблї, то мимоволї приходить на гадку, чи не заносять ті люди часом і чогось небезпечного? Чи в сїй великій пристани міліонового міста не вибухає яка пошесть? Показує ся дїйстно, але заражені кораблї зараз відокремлюють а занедужавших везуть зараз долї рікою до шпиталю коло Ґревзенд і так Льондон забезпечений завсїгди від пошести. Менше небезпечні хоч не зовсїм такі то невинні суть ті гостї з далеких країв, що приїздять з теплих країв як так звані слїпі пасажири. Межи магоневим деревом і міхами з бавовною показують ся иноді скорпіони, малї гадини і тим подібні зьвірята, котрих очевидно жде дуже злий привіт. Таким непрошеним гостям як би они то розуміли, можна би порадити нашою приповідкою: Сиди в хатї, не рипай ся!

На такі дрібнички тут ніхто не дивить ся. Робота кличе дальше. Величезний док зі своїми цементованими улицями, зі своїми зелїзницями, маґазинами, електричними, каблуковими лямпами дає понятє о зручности, купецкій підприємчивости і витревалости сего народу. Але то все ще нічо не значить. Велич торговельного народу основує ся остаточно на тій искорцї очайдушности, яка мусить у всїм бути на кортячцї пускати ся на незнане, на ніколи не вислїджене, на дороги, котрими ще ніхто не ходив і в даній хвили поборювати всї сумніви сьмілим: А таки зважу ся!

З доків Альберта перейдемо на тихійше місце, коли підемо на другий бік ріки Тамізи до великих доків Соре (Surrey). Коли в доках Альберта нам здавало ся, що ми десь на востоці, що доки Соре ведуть нас на північ. Тут то справдешна деревляна пристань Льондону і всї північні краї як Росия, Швеция, Норвеґія, Канада вивозить часть своїх лїсів сюди на беріг Тамізи. Вже самі назви поодиноких причалий дають нам пізнати, де ми находимо ся: Кана док, Ґренлен док, Айленд (Island) док. Колись тут причалювали ловцї китів вертаючи з Північного моря і тут заносило траном та кожами тюленів; тепер пахне живицею і деревом. Щоби сюди зайти не потребуємо переходити через Тамізу мостом або перепливати лодкою; ідемо попід ріку. Межи північним а полудневим берегом ріки межи доками єсть не менше як аж три тунелї попід ріку. Найстарший тунель під Тамізою зачали будувати ще в 1824 р. і з великими трудами скінчили в р. 1843; він уважав ся тодї за чудо сьвіта. В найновійших часах побудовано ще два инші тунелї а то тунель Ридергайд і Бляквель. Вибираємо перший з них, ідемо чверть години попід склепленє, де сотки електричних лямпочок відбивають ся в поливаних білих кафлях, котрими стїни виложені і стаємо якраз при входї до доків Соре. Тут окружає нас инший Льондон, инший сьвіт. Ми тепер в Содверк (Southwark) в ґрафстві Соре але все ще в Льондонї. Всюди на березї межи шопами, мостами, доками лежать купи і купи дерева до будови. Перед мурами доків стоять і тут великі кораблї, а передовсїм дуже богато кораблїв вітрилових з північних країв. Шинки зі скандинавскими напитками і шведска церков корабельна старають ся заспокоїти потреби духа і тїла людий півночи.

Наша довга вандрівка по льондоньскій пристани вже майже закінчила ся. Що правда, дала она нам лиш дуже коротенький і поверховний погляд на льондоньскі доки, бо описати все точно і докладно на то тут замало місця, а всеж-тали можуть читачі мати бодай маленьке понятє о тім що то єсть льондоньска пристань і що значать льондоньскі доки. Але що найінтереснїйше в цїлій тій панорамі льондоньскої пристанї єсть то, що она росте спільно з містом.

Ідемо пароплавом, що нас везе горі рікою, знов попід Тавер Брідж; его величезні ґотицкі вежі піднимають ся високо в гору в темряву ночи а перед нами і поза нами сьвітять ся всюди сьвітла на кораблях що стоять на ріцї.

(Дальше буде).

але й попросила приятельку, щоби она для більшої безпечности заночувала у неї. Так і стало ся. По вечери постелила Шеферови на земли в присїнку, сама лягла спочити в нижи а приятелька положилась на софі в комнаті.

Коли на другий день встали і повбирали ся, Вавжецка пішла домів а остала ся лиш сама Куриловичева з Шефером. В суботу рано прийшла Вавжецка знов до своєї приятельки, а коли застала двері замкнені і їй сказали в каменици, що вже від позавчера не виділи Куриловичевої, Вавжецка побоюючись, чи може єї приятелька не дістала атаку серцевого, дала знати на поліцию, котра зараз явила ся на місци і казала шлюсареви отворити двері. Скоро двері отворено, повіяло з комнати трупом а дальші пошукуваня знайшли трупа вдовиці під купою постелї убрану як до виходу навіть в капелюсї на голові. Дальші доходженя і огляднни лікарскі виказали, що нещаслива вдовиця стала ся жертвою якогось убийника, котрий єї удушив, очевидно для рабунку. Показало ся, що убийник забрав по убитю своєї жертви єї полярес, в котрім було 8 корон, останок з позичених у приятельки 20 корон.

На слїд убийника навів лист з виразною адресою „Ян Шефер", котрий убийник очевидно згубив в помешканю своєї жертви. Се нагадало поліциї того, за котрим она від довшого часу шукала. Шефер був капралем при артилєриї а діставши 302 корон, щоби заніс їх на почту, спроневірив їх і втік та волочив ся по Львові. Заходив до свого брата різника на Сигнівці, жадав від матери, котра приїхала до Львова, гроший на виїзд до Америки, але матїр, не маючи сама нічого, не могла єму дати, отже не инакше, лиш Шефер гадав, що рабунковим убийством роздобуде собі гроший.

Підчас коли поліция слїдила ще за убийником, явив ся в „Краківскім готели" якийсь молодий мужчина і зажадав там для себе комнати. Єму дали комнату а він не маючи річий з собою, казав, що зараз о 7 год. ляже спати. Коли єму відмовили комнати, він вийшов і волочив ся по валах коло Намістництва. Тут побачив єго майстер шлюсарский Флях, що отворив двері до помешканя убитої, а котрий ішов тепер з якимсь товаришем; оба пізнали Шефера і завізвали поліцияна, щоби арештував убийника. Арештований казав, що називає ся Андрій Клоцек і дав ся вести спокійно аж на поліцию. Коли увійшли до сїний в будинку поліциї, арештований вийняв нараз револьвер з кишенї і стрілив собі ним в голову. Облитий кровю впав на землю. Завізвана поготівля подавши єму першу поміч, забрала єго до шпиталю, але убийник вже в дорозї помер.

Телєґрами.

Відень 14 серпня. Президент палати послів Сильвестер запитаний в Цельовацу на другім з'їзді австрийских рукодїльників о реченци слїдуючого засїданя, висказав гадку, що треба як найскорше розпочати наново парляментарні роботи, а скоро буде предложений буджет, треба як найскорше залагодити перше читане. Підчас своєї бесїди зазначив, що коли держава має тисячі кільометрів побережа а видає звиш 25 міл. кор. запомог для плавби та ухвалює сотки міліонів на воєнну маринарку, то треба подумати і о напрямі цїлої полїтики морскої.

Рим 14 серпня. „Osservatore Romano" оголошує іменоване о. Лаврентия секретарем конґреґациї пропаґанди на місце помершого о. Веччі.

Константинополь 14 серпня. Чутка о кризї кабінетовій удержуєсь уперто. Також „Танін" критикує склад кабінету, котрий став ся безбарвним по десятькратній латанинї і не може оперти ся о дїйстну силу краю о молодотурецкий комітет. Невдоволенє комітету з великого везира датує ся від часу заіменованя міністра будівель Гулюссі бея і міністра почт і телєґрафів Стамбуліяна, бо оба належать до молодотурецкої партиї.

Надіслане.

— **Конкурс.** Головний Видїл Р. Т. П. у Львові, повідомляє отсим, що в Інститутї ім. сьв. Ольги є ще до обсадженя кілька місць для інституток. Місячна оплата виносить 40 К, крім того 2 К на пранє і 10 К одноразового датку за вужите інвентаря. Належитість платна кождого місяця з гори. Родичі інститутки мусять бути членами Руского Тов. пед. Кожда інститутка мусить мати: 6 сорочок, 3 спіднички і 1 зимову гальку, 6 майток, 6 пар панчіх, 12 хустинок, 2 фартушки і 1 чорний до школи, 4 пошевки, 4 ручники, простирала 3 тонкі, 3 грубші, 2 пари черевиків, 2 вовняві суконки, 2 капелюхи (зимовий і лїтний), зимовий плащик, сїнник, коцик на ліжко і подушку, щітку до чищеня суконок і черевиків, гребінь густий і рідкий, кусок мила. Суконки і капелюхи мусять бути зовсїм скромні. Біле мусить бути всьо позначене. Поданя вносити в реченци до 20 серпня на адресу товариства ул. Мохнацкого 12. — За головний Видїл: О. Тат. Войнаровский, голова. Константина Малицка, секретарка.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначепої до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) в Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) в Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) в Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З. Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·30.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·41**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденн, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 587)